

Den administrerende klasse.

Den administrerende klasse er dem, der leder Danmark. De optræder både i privat og offentligt regi, og de kan kendes på, at de ikke nødvendigvis ved noget om det, de leder.

For eksempel behøver den øverste direktør for en medicinalvirksomhed ikke at vide noget om lægemidler, så længe han kan administrere.

Et andet kendetegn for den administrerende klasse er, at det er dem, der stiller spørgsmålene. De spørger: Hvem kan levere billigst? Kan vi se tre scenarier? Har vi salgshallene fra marts?

Den administrerende klasse besvarer sjældent selv disse spørgsmål, for det er nemlig deres privilegium at være dem, der stiller spørgsmålene.

Vi skriver privilegium, fordi det aldrig er forkert at spørge. Til gengæld kan ethvert svar være potentielt fatalt. Så i en organisation, hvor det handler om ikke at dumme sig, forbliver magten naturligt hos dem, der har retten til at spørge.

“I DEN SITUATION SKAL
DEN ADMINISTRERENDE
KLASSE VOVE PELSEN,
UDSTIKKE KURSEN OG
LEVERE NOGLE SVAR”

Og det er der egentlig ikke noget galt i. Det er et udmærket og gennemprøvet ledelsesværktøj at spørge sig frem. Man uddelegerer opgaver, nedsætter udvalg og får en lang række svar, der giver mulighed for at optimere, prioritere, rationalisere – kort sagt – administrere butikken bedre.

Det fungerer glimrende, så længe der er noget at administrere.

Men i det øjeblik, det hele sander til, og forretningsgrundlaget er truet, har man problemet. Så bliver spørgsmålene mere fundamentale. Hvem er vi, og

hvad skal vi leve af? Pludselig handler det ikke om at administrere butikken bedst muligt, men om at skabe.

Skabe forretningsmuligheder, nye ideer, opfindelser og visioner.

I den situation skal den administrerende klasse vove pelsen, udstikke kursen og levere nogle svar i stedet for at stille flere spørgsmål.

Det lyder indlysende, og de dygtigste medlemmer af den administrerende klasse har selvfølgelig gjort det i årevis.

Men vi er bange for, at flertallet har svært ved at tage springet.

Vi skal ikke opfordre til revolte eller klassekamp. Men blot pege på, at vi i de kommende år bør hylde og belønne dem, der kan levere de farlige svar mindst lige så meget som dem, der kan stille de trygge spørgsmål.